

פרשת משפטים

שמות כא 1 – כד 18

כא¹ אלה הם המשפטים אשר תשים לפניהם: ² אם תקנה עבד עברי, עליו לעבד שש שנים, ובשנה השביעית יצא לחפשי חנם. ³ אם בא לבדו, יצא לבדו. אם בעל אשה הוא, אשתו תצא איתו. ⁴ אם אדוניו נתן לו אשה והיא ילדה לו בנים או בנות, האשה וילדיה יהיו שייכים לאדוניה, והעבד יצא לבדו. ⁵ אבל אם יאמר העבד מפרשות: "אני אוהב את אדוני, את אשתי ואת בני, איני רוצה לצאת לחפשי", ⁶ אז יביא אותו אדוניו אל האלהים, יקרב אותו אל הדלת או אל המזוזה, ינקב אדוניו את אזנו במרצע, והוא יעבד אותו לעולם. ⁷ אם ימכר איש את בתו לשפחה, היא לא תצא לחפשי כמו שיוצאים העבדים. ⁸ אם יעד אותה אדוניה לעצמו, אבל אינה מוצאת עוד חן בעיניו, הוא יאפשר לה להפדות. ואולם, הוא אינו רשאי למכר אותה לעם זר, כי הוא בגד בה. ⁹ ואם יעד אותה לבנו, ינהג כלפיה בהתאם לנהג הבנות. ¹⁰ אם יקח לו אשה נוספת, לא יגרע מן השפחה מזון, לבוש ויחסי אישות. ¹¹ ואם את שלשת אלה לא יעשה למענה, היא תצא לחפשי חנם, מבלי לשלם כסף.

¹² מי שמכה איש והאיש מת, מות יומת. ¹³ אך אם לא ארב לאיש, אלא אלהים אפשר לכה לקרות, אקבע לה מקום אשר אליו יוכל לברח.

¹⁴ אם איש ינהג בזדון כלפי רעהו והורג אותו בערמה, קח אותו מן המזבח שלי כדי שיימות. ¹⁵ מי שמכה את אביו או אמו, מות יומת. ¹⁶ מי שחוטף איש, בין אם מכר אותו ובין אם הוא מחזיק בו, מות יומת.

¹⁷ מי שמקלל את אביו או את אמו, מות יומת. ¹⁸ אם יריבו אנשים, ואיש יכה את רעהו, באבן או באגרוף, אבל לא מת האיש המכה אלא נפל

לְמִשְׁכָּב: ¹⁹ אִם יָקוּם וַיִּתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ, הַמֶּכָּה פְּטוֹר מֵעֲנֹשׁ,
וְרַק יִשְׁלַם עַל יְמֵי הַחֲלָמְתוֹ, וַיִּדְאָג לְרְפוּאָתוֹ. ²⁰ אִם יֵכֶה אִישׁ אֶת עַבְדּוֹ
אוֹ אֶת שִׁפְחָתוֹ בְּמַקֵּל וְהֵם יָמוּתוּ מִמִּכְתּוֹ, יִנְקְמוּ בּוֹ. ²¹ אֲךָ אִם יִשְׂרְדוּ
הָעֶבֶד אוֹ הַשִּׁפְחָה יוֹם אוֹ יוֹמִים, לֹא יִנְקְמוּ בּוֹ, כִּי הֵם קִנְיָנוּ. ²² אִם
יִתְקוּטְטוּ אָנָשִׁים, וַיִּפְּגְעוּ בְּאִשָּׁה הָרָה וַיִּלְדֶּה בְּטָרָם עֵת, אֲךָ לֹא נִגְרַם נֹזֶק,
יֹוֹטֵל עַל הַמֶּכָּה קֶנֶס, כְּפִי שִׁיִּדְרֹשׁ מִמֶּנּוּ בְּעַל הָאִשָּׁה, וְהוּא יִשְׁלַם בְּהִתְאָם
לְהַחֲלִיטֵת הַשׁוֹפְטִים. ²³ אָבֵל אִם יִגְרַם נֹזֶק, עָלֶיךָ לָתֵת חַיִּים תְּמוּרַת
חַיִּים. ²⁴ עֵין תְּמוּרַת עֵין, שֵׁן תְּמוּרַת שֵׁן, יָד תְּמוּרַת יָד, רֶגֶל תְּמוּרַת רֶגֶל.
²⁵ כֹּזֶיָה תְּמוּרַת כֹּזֶיָה, פְּצַע תְּמוּרַת פְּצַע וְחִבּוּרָה תְּמוּרַת חִבּוּרָה. ²⁶ אִם
יִפְּגַע אִישׁ בְּעֵין עַבְדּוֹ אוֹ בְּעֵין שִׁפְחָתוֹ וְהִיא הִשְׁחִתָּהּ, יִשְׁלַח אוֹתָם לַחֲפָשִׁי
תְּמוּרַת עֵינָם. ²⁷ וְאִם יִפִּיל אֶת שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ אֶת שֵׁן שִׁפְחָתוֹ, יִשְׁלַח אוֹתָם
לַחֲפָשִׁי תְּמוּרַת הַשֵּׁן.

²⁸ אִם יִנְגַח שׁוֹר אִישׁ אוֹ אִשָּׁה וַיִּגְרַם לְמוֹתָם, יִסְקְלוּ אֶת הַשׁוֹר וְלֹא
יֵאָכְלוּ אֶת בְּשָׂרוֹ, וּבְעַל הַשׁוֹר יִהְיֶה נֹקִי מֵאֲשָׁמָה. ²⁹ אָבֵל אִם זָהוּ שׁוֹר
הַנּוֹהֵג לְנִגְחַת מִשְׁכָּבֵר הַיָּמִים, וְהִזְהִירוּ אֶת בְּעָלָיו אֲךָ הוּא לֹא שָׁמַר עָלָיו,
וְהוּא הִמִּית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה, הַשׁוֹר יִסְקָל, וְגַם בְּעָלָיו יוּמָת. ³⁰ אָבֵל אִם יִטִּילֵהוּ
עָלָיו תְּשֻׁלוּם, יִפְדֶּה אֶת נַפְשׁוֹ כְּפִי שֶׁהוּטֵל עָלָיו. ³¹ אִם יִנְגַח הַשׁוֹר בֵּן אוֹ
בַּת, יִנְהַגּוּ בּוֹ לְפִי אוֹתוֹ כָּלֵל. ³² אִם יִנְגַח הַשׁוֹר עֶבֶד אוֹ שִׁפְחָה, יִשְׁלַם
בְּעַל הַשׁוֹר כֶּ-360 גְרָמִים* שֶׁל כֶּסֶף לְאֲדוֹנֵיהֶם, וְאֶת הַשׁוֹר יִסְקְלוּ. ³³ אִם
יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר, אוֹ אִם יַחְפֹּר אִישׁ בּוֹר וְלֹא יִכְסֶה אוֹתוֹ, וַיִּפֹּל בּוֹ שׁוֹר אוֹ
חֲמוֹר, ³⁴ בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם כֶּסֶף בְּתִמְרוֹהָ לְבְּעָלָיו, וּבְעַל הַחַיִּים הַמָּת
יִהְיֶה שָׁלוֹ. ³⁵ אִם יִפְּגַע שׁוֹר שֶׁל אִישׁ בְּשׁוֹר שֶׁל רֵעֵהוּ וְהַשׁוֹר יָמוּת, יִמְכְּרוּ
אֶת הַשׁוֹר הַחַי, יִחְצוּ אֶת הַכֶּסֶף תְּמוּרָתוֹ, וְגַם אֶת הַשׁוֹר הַמָּת יִחְצוּ
בֵּינֵיהֶם. ³⁶ אֲךָ אִם יִדּוּעַ שָׂזְהוּ שׁוֹר הַנּוֹהֵג לְנִגְחַת מִשְׁכָּבֵר הַיָּמִים, וּבְכָל

* 32.21 כֶּ-360 גְרָמִים בַּמִּקְוֵה: 30 שְׁקָלִים

זאת בעליו לא שמר עליו, הוא ישלם שור תמורת שור, והשור המת יהיה שלו.

³⁷ אם יגנב איש שור או ששה ויטבח או ימכר אותו, עליו לשלם חמשה בעלי חיים מן הבקר במקום השור, וארבעה מן הצאן במקום הששה.

^{כב 1} אם ימצא הגנב בעת פריצה וינקה וימות, לא תהיה על ההורג אשמת דם. ² אבל אם זה יקרה לאחר זריחת השמש, תהיה על ההורג אשמת דם. הגנב ישלם עבור הגנבה, ואם אין לו, ימכרו אותו תמורת גנבתו. ³ אם נמצאה הגנבה בידי הגנב, אם שור או חמור או ששה, והם חיים, ישלם פי שניים. ⁴ אם ירעה איש בשדה או בכרם, והוא ישחרר את מקנהו והמקנה יאכל בשדה של אחר, האיש ישלם בשדה הטוב ביותר, או בכרמו הטוב ביותר. ⁵ אם תתפשט אש, והאש אחזה בקוצים ושרפה את ערמות התבואה שנקצרה, או את התבואה שהבשילה לקראת הקציר, או את השדה, חייב מבעיר הבערה לשלם. ⁶ אם יתן איש לרעהו כסף או כלים לשמר עליהם, ויגנבו אותם מבית השומר, אם ימצא הגנב ישלם פי שניים. ⁷ אם לא ימצא הגנב, יגש בעל הבית בפני דינים כדי לקבע אם הוא לקח את רכוש רעהו. ⁸ על כל דבר פשע הנוגע לשור או לחמור, לשה או לבגד, או על כל אבדה אשר עליה יאמר: "זו היא", יביאו את דברי שניהם אל הדינים. זה אשר אותו ירשיעו הדינים, ישלם פי שניים לרעהו. ⁹ אם יתן איש לרעהו חמור או שור או ששה או כל בהמה כדי שישמר עליהם, והבהמה מתה, נפצעה או נשבתה בלי שאיש ראה, ¹⁰ תהיה שבויעת יהוה בין שניהם, שלא שלח האחד את ידו ברכוש רעהו. בעליו יקבל את זה, והשומר לא ישלם. ¹¹ אך אם יגנב מן השומר, ישלם השומר לבעליו. ¹² אם יטרף בעל החיים, יביא השומר את נבלתו כעדות, ולא ישלם עבור החיה שנטרפה.

¹³ אִם יִשְׁאַל אִישׁ בַּעַל חַיִּים מִרְעוּהוּ, וּבַעַל הַחַיִּים נִפְצַע אוּ מֵת כַּאֲשֶׁר
בְּעַלְיוֹ לֹא אֵתוּ, הַשּׁוֹאֵל יִשְׁלָם. ¹⁴ אֲךָ אִם בְּעַלְיוֹ אֵתוּ, הַשּׁוֹאֵל לֹא יִשְׁלָם.
אִם נִשְׁכַּר בַּעַל הַחַיִּים, הַשּׁוֹכֵר יִשְׁלָם תְּמוּרָתוֹ אֶת תְּשֻׁלוֹם הַשְּׂכִירוֹת.
¹⁵ אִם יִפְתָּה אִישׁ בְּתוֹלָה אֲשֶׁר אֵינָה מְאָרְשֶׁת וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ, יִשְׁלָם
עֲבוּרָהּ מֵהָרַץ וַיִּשָּׂא אוֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה. ¹⁶ אִם יִסְרַב אָבִיהָ לָתֵת לוֹ אוֹתָהּ,
הוּא יִשְׁלָם כֶּסֶף לְפִי מַחִיר מֵהָרַץ הַבְּתוּלוֹת.
¹⁷ אֵל תִּאֲפָשֶׁר לְמַכְשָׁפָה לַחַיּוֹת. ¹⁸ כָּל הַשּׁוֹכֵב עִם בְּהֵמָה, מוֹת יוּמָת.
¹⁹ מִי נִשְׁזוּבַח לְאֱלֹהִים אַחֲרָיִם וְלֹא לַיהוָה לְבַדּוֹ, יִשְׁמַד. ²⁰ אֵל תַּעֲשֶׂק זָר
וְאֵל תִּדְכָּא אוֹתוֹ, כִּי זָרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. ²¹ אֵל תַּעֲנוּ אֲךָ אֶלְמָנָה
וַיְתוֹם. ²² כִּי אִם תַּעֲנוּ אוֹתָם וְהֵם יִצְעֲקוּ אֵלַי, אֲשִׁמַּע לְצַעֲקֹתְכֶם! ²³ אֲכַעֵס
וְאֶהְרַג אֶתְכֶם בַּחֲרָב, נְשִׁיכֶם יִהְיוּ אֶלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתוּמִים.
²⁴ אִם תִּלְוֶה כֶּסֶף לְמִיִּשְׁהוּ מִבְּנֵי עַמִּי, לְעַנִּי בְּקִרְבְּךָ, אֵל תִּהְיֶה לוֹ כְּנוֹשָׁה.
אֵל תוֹסִיף עָלָיו רַבִּית. ²⁵ אִם תִּקַּח אֶת בְּגַד רַעֲךָ כְּעֶרְבוֹן, עָלֶיךָ לְהָשִׁיב
אוֹתוֹ עַד שְׁקִיעַת הַשֶּׁמֶשׁ. ²⁶ כִּי זוֹהִי כְּסוּתוֹ הַיְחִידָה, הוּא הַבְּגָד לְכִסּוֹ
עוּרוֹ, בְּמָה יִשְׁכַּב? אִם יִצְעַק אֵלַי, אֲשִׁמַּע, כִּי רַחוּם אֲנִי. ²⁷ אֵל תִּקְלַל אֶת
אֱלֹהִים, וְאֵל תִּקְלַל מְנַהֵג בְּעַמְּךָ. ²⁸ אֵל תַּעֲכַב לָתֵת מַמְלוֹא תְּבוֹאֲתָךְ
וּמִשְׁמֵן הַזַּיִת וְהַיַּיִן. אֶת בְּכוֹר בְּנֶיךָ תִּפְדֶּה. ²⁹ כֹּף תַּעֲשֶׂה גַם עִם שׁוֹרְךָ
וְעִם צֹאנֶךָ. שִׁבְעָה יָמִים יִהְיֶה עִם אִמּוֹ, וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִתֵּן אוֹתוֹ לִי. ³⁰
הִיוּ לִי אֲנָשִׁים קְדוֹשִׁים. אֵל תֹּאכְלוּ בָּשָׂר שֶׁל בַּעַל חַיִּים שֶׁנִּטְרַף בַּשָּׂדֶה,
הַשְּׂלִיכוּ אוֹתוֹ לְכָלְבִּים.

כג ¹ אֵל תִּפְיֵץ שְׂמוּעַת שְׂוֵא. אֵל תַּחֲבֹר עִם רָשָׁע כְּדֵי לְהִיּוֹת עַד זְדוֹנִי. ²
אֵל תִּלְךָ אַחֲרַי הָרֵב כְּדֵי לַעֲשׂוֹת רָע, וְאֵל תַּעֲדִיד בְּמַחֲלֶקֶת עַל פִּי הָרֵב כְּדֵי
לְהַטּוֹת אֶת הַצֶּדֶק. ³ וְגַם, אֵל תַּעֲדִיף עָנִי בְּמִשְׁפָּטִי. ⁴ אִם תִּתְקַל בְּשׁוֹר

או בחמור תועים השיכים לאויבך, השב לו אותם.⁵ אם תראה את חמור שונאך כורע תחת משאו, אל תעזב אותו, הצטרף אל שונאך ועזר לו.⁶ אל תטה את משפט העני שבקרבה במשפטו.⁷ התרחק מדבר שקר. אל תהרג אדם נקי וצדיק, כי לא אצדיק רשע.⁸ אל תקח שחד, כי השחד יעור את הפנחים ויסלף דברי צדיקים.⁹ אל תדכא זר, שהרי אתם מבינים לנפש הזר, כי זרים הייתם בארץ מצרים.

¹⁰ שש שנים תזרע את אדמתך ותאסף את תבואתה.¹¹ אך בשנה השביעית הנח לה ועזב אותה כדי שעניי עמך יאכלו ממנה, וממה שיוותרו יאכלו חיות השדה. כך עשה גם לכרמיה, וגם למטעי הזיתים שלך.¹² במשך ששה ימים עבד בעבודותיה, אבל ביום השביעי תשבת, כדי שינוחו שורך וחמורך, וכן שפחתך והזר יחדשו את כוחם.¹³ הקפידו על כל מה שאמרתי לכם. אל תזכירו שם אלהים אחרים, והוא לא ישמע בפיכם.

¹⁴ שלוש רגלים תחגגו לי בשנה.¹⁵ את חג המצות תשמר. במשך שבועה ימים תאכל מצות, כפי שצויתי עליך, בבוא חדש האביב, כי בו יצאת ממצרים. אל תופיעו לפני בידיים ריקות.¹⁶ את חג הקציר תחג, את בכורי העמל אשר זרעת בשדה. ואת חג האסיף תחג בסוף השנה, כשתאסף את עמלק מן השדה.¹⁷ שלוש פעמים בשנה יראו כל הזכרים אשר בעם לפני האדון יהוה.¹⁸ אל תקריב את דם הזבח עבורי עם חמץ, ולא ישאר שמן קרבן החג שלי עד הבקר.¹⁹ את ראשית בכורי אדמתך הבא אל בית יהוה אלהיך. אל תבשל גדי בחלב של אמו.

²⁰ הנה אני שולח מלאך לפניך שישמר אותך בדרך, ויביא אותך אל המקום אשר הכנתי.²¹ השמר מפניו ושמע בקולו. אל תמרד בו. הוא לא יסלח לפשעכם, כי שמי בקרב. ²² אבל, אם אכן תשמע בקולו, ותעשה את כל מה שאדבר, אהיה אויב לאויבך ויריב ליריבך.²³ מלאכי

יֵלֶךְ לִפְנֵיךָ וַיְבִיֵא אוֹתְךָ אֶל הָאֲמֹרִים וְהַחֲתִים, הַפְּרָזִים וְהַכְּנַעֲנִים, הַחֲוִיִּים וְהַיְבוּסִים, וְאֲנִי אֶכְחִיד אוֹתָם. ²⁴ לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֱלֹהֵיהֶם, לֹא תַעֲבֹד אוֹתָם וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיהֶם, אֲלֵא הֵרַס אוֹתָם עַד עָפָר, וְשָׁבַר עַד הַיָּסוּד אֶת הַמִּצְבֹּת שְׁלֵהֶם. ²⁵ עֲבָדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְהוּא יְבָרֵךְ אֶת מְזֹונְךָ וְאֶת מִימֶיךָ, וְאָסִיר מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ. ²⁶ לֹא תִהְיֶה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁה שְׁתַּפִּיל אֶת עֵבֶרָה אוֹ עֵקֶרָה. אֶת מִסְפַּר יְמֶיךָ אֲמַלֵּא. ²⁷ אֲשַׁלַּח לִפְנֵיךָ אֶת הָאֵימָה מִמֶּנִּי וְאֲקִים מְהוּמָה בְּכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר אֵלֵיהֶם תָּבוֹא. אֲגַרֵם לְךָ שָׁכַל אוֹיְבֶיךָ יְבָרְחוּ מִפְּנֵיךָ. ²⁸ אֲשַׁלַּח אֶת הַצָּרְעָה לִפְנֵיךָ, וְהִיא תִגְרָשׁ אֶת הַחֲוִיִּים, אֶת הַכְּנַעֲנִים וְאֶת הַחֲתִים מִלִּפְנֵיךָ. ²⁹ לֹא אֲגַרֵשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ בְּשָׁנָה אַחַת, שָׁמָּא תִהְיֶה הָאֶרֶץ שׁוֹמֵמָה, וְחַיֹּת הָאֶרֶץ יִהְיוּ רַבּוֹת מִדֵּי עֲבוּרְךָ. ³⁰ אֵט אֵט אֲגַרֵשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ, עַד אֲשֶׁר תִּפְּרָה וְתִנְחַל אֶת הָאֶרֶץ. ³¹ אָשִׁים אֶת גְּבוּלְךָ מִיַּם סוּף וְעַד יַם פְּלִשְׁתִּים, וַיִּמְהַדְּבֵר וְעַד הַנָּהָר, כִּי אֶתֵּן בְּיַדְכֶם אֶת יוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ, וְאַתֶּם תִּגְרָשׁוּ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם. ³² אֵל תִּכְרַת אֶתֶם וְעַם אֱלֹהֵיהֶם בְּרִית. ³³ הֵם לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ, פֶּן יִגְרְמוּ לְךָ לַחֲטֹא לִי. שִׁהְרִי אִם תַּעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם, זֶה יִהְיֶה לְךָ לְמַלְכֹּת.

¹ כד אֵל מֹשֶׁה אָמַר: "עֲלֵה אֶל יְהוָה, אֶתָּה וְאַהֲרֹן, נִדְּב וְאַבְיָהוּא וְשִׁבְעִים מִזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ מִרְחוֹק. ² מֹשֶׁה יָגֵשׁ לְבַדּוֹ אֶל יְהוָה, אַךְ הָאֲחֵרִים לֹא יִגָּשׁוּ, וְהָעָם לֹא יַעֲלֶה אִתּוֹ." ³ אַזּ בָּא מֹשֶׁה וְסִפֵּר לָעָם אֶת כָּל דְּבָרֵי יְהוָה, וְאֶת כָּל הַמִּשְׁפָּטִים. כָּל הָעָם עָנָה בְּקוֹל אֶחָד וְאָמְרוּ: "אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה." ⁴ מֹשֶׁה כָּתַב אֶת כָּל דְּבָרֵי יְהוָה. הוּא הִשְׁכִּים בְּבִקְרָה וּבָנָה מִזְבֵּחַ בְּתַחֲתֵית הָהָר, וּשְׁתִּים עֶשְׂרֵה מִצְבֹּת לְשָׁנִים עֶשֶׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. ⁵ אַזּ שָׁלַח נְעָרִים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהֵם הֵעֵלוּ עוֹלוֹת וְזָבְחוּ פָרִים כְּזָבְחִים שְׁלָמִים לַיהוָה. ⁶ מֹשֶׁה לָקַח מִחֲצִית מִהֶדֶם וְהִנִּיחַ בְּקַעְרוֹת, וּמִחֲצִית מִהֶדֶם הִתִּיז עַל הַמִּזְבֵּחַ. ⁷ הוּא לָקַח אֶת סֹפֶר הַבְּרִית,

קָרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וְהֵם אָמְרוּ: "אֵת כָּל מָה שֶׁדִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע".⁸
לָקַח מֹשֶׁה אֶת הַדָּם, הִתִּיז עַל הָעָם וְאָמַר: "הִנֵּה דַם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת
יְהוָה אִתְּכֶם, לְפִי כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה".⁹ אַז עָלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, נָדְב
וְאָבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל.¹⁰ הֵם רָאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. תַּחַת
רִגְלָיו הִיָּתָה מַעִין רִצְפַת אֲבָן סֹפִיר, מִמַּשׁ כְּמוֹ שָׁמַיִם טְהוֹרִים.¹¹ אֱלֹהִים
לֹא פָגַע בַּמַּכְבְּדִים שֶׁבְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל. הֵם רָאוּ אֶת אֱלֹהִים, וְאָכְלוּ וְשָׁתוּ.

¹² אַז אָמַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה: "עֲלֵה אֵלַי אֶל הָהָר וְחַכֵּה שָׁם. אֲתֵן לְךָ אֶת
לוּחוֹת הָאֲבָן עִם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהַדְרֹכְתֶם".¹³ מֹשֶׁה
וַיהוֹשֻׁעַ מִשְׁרָתוֹ קָמוּ, וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הַר הָאֱלֹהִים.¹⁴ הוּא אָמַר אֶל
הַזִּקְנִים: "חֲכוּ לָנוּ כָּאֵן עַד שֶׁנִּשְׁוֹב אֵלֵיכֶם. הִנֵּה אַהֲרֹן וְחִיר אִתְּכֶם, לְמִי
שִׁישׁ טַעֲנָה, שִׁיגֵשׁ אֵלֵיהֶם".

¹⁵ אַז עָלָה מֹשֶׁה אֶל הָהָר, וְהֶעֱנַן כָּסָה אֶת הָהָר.¹⁶ כְּבוֹד יְהוָה שָׁכַן עַל
הַר סִינַי, וְעָנַן כָּסָה אוֹתוֹ בְּמִשְׁךְ שֶׁשָּׂה יָמִים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי קָרָא אֶל מֹשֶׁה
מִתּוֹךְ הָעָנָן.¹⁷ כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּמַאֲכֶלֶת אֵשׁ בְּרֹאשׁ
הָהָר.¹⁸ מֹשֶׁה נִכְנַס לְתוֹךְ הָעָנָן וְעָלָה אֶל הָהָר. מֹשֶׁה שָׁהָה עַל הָהָר
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה.